

unge uddanner sig internationalt, vi er rykket tættere på hinanden, vi er indbyrdes afhængige af hinanden, vi tænker globalt og indretter os uafhængigt af grænserne, og det er positivt.

Desværre har vi også set, at i takt med den globale internationalisering er den grænseoverskridende kriminalitet vokset. Bekæmpelse af den er en udfordring, som intet land kan magte alene, der er et stærkt behov for et tæt internationalt samarbejde om bekæmpelse af kriminalitet. Det var baggrunden for, at der med Maastrichttraktaten for første gang blev fastsat bestemmelser for et systematisk samarbejde mellem medlemsstaterne på dette område.

Samarbejdet blev indarbejdet som søjle 3 i Maastrichttraktaten og dermed underlagt den fælles institutionelle ramme, men fortsat baseret på et mellemstatsligt grundlag. Interessen for den del af EU-samarbejdet har i den mellemliggende tid været markant både hos befolkningen og hos politikerne. Retlige og indre anliggender var og er tæt forbundet med Unionens indre sikkerhed og borgernes tryghed.

Under diskussionen om udformningen af Amsterdamtraktaten gav mange lande udtryk for, at Maastrichttraktatens nye afsnit om retlige og indre anliggender ikke fungerede tilstrækkelig godt. De fandt, at det var nødvendigt med en effektivisering og intensivering af samarbejdet på dette område. Der var grund til at sætte yderligere ind mod misbrug af den fri bevægelighed, øget grænseoverskridende kriminalitet og illegal indvandring. Den internationale kriminalitet stopper ikke sin fremfærd, blot fordi en politibetjent ved stikprøvekontrol beder om at se den rejsendes pas.

Også den forestående udvidelse med de central- og østeuropæiske lande og Cypren vil efter manges opfattelse øge behovet for en fælles asyl-, indvandrings- og grænsepolitik i EU.

Under forhandlingerne om Amsterdamtraktaten mente langt de fleste medlemslande, at effektiviseringen af dette samarbejde bedst kunne ske ved, at disse områder blev overflyttet fra det mellemstatslige til det overstatslige samarbejde, det vil sige teknisk fra søjle 3 til søjle 1.

Som bekendt vil vi fra dansk side også gerne have et mere effektivt samarbejde, men vi mente, at det kunne ske, selv om samarbejdet forblev mellemstatsligt i søjle 3.

Resultatet blev Amsterdamtraktaten, som vi kender den, og den dertil knyttede protokol om Danmarks stilling.

Ønsket om et øget samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender har ikke kun gjort sig gældende mellem Danmark og de øvrige EU-medlemsstater, men også i forhold til vore nordiske nabolande Norge og Island. EU har netop færdigforhandlet en aftale vedrørende disse to landes tilknytning til Schengensamarbejdet. Danmark har i den sammenhæng haft en vigtig rolle som brobygger og været medvirkende til, arbejdet for, at Norge og Island har fået en tilfredsstillende aftale. Det har været afgørende fra vores side.

Tyskland, der overtog formandskabet 1. januar, har i sit arbejdsprogram fremhævet samarbejdet om retlige og indre anliggender som en klar prioritet. Der synes ikke at være tvivl om, at det tyske formandskab vil gøre sit for at skabe fremdrift og udvikling i det retlige samarbejde både i forhold til de samarbejdsområder, der bliver i søjle 3, og de områder, som overflyttes til søjle 1, når Amsterdamtraktaten træder i kraft.

Ved præsentationen af det tyske formandskabsprogram for Europa-Parlamentet fremhævede den tyske udenrigsminister, Joschka Fischer, at formandskabet vil gøre en væsentlig indsats for, at Unionen skridt for skridt nærmer sig målsætningen om at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for alle. Justitsministeren vil komme nærmere ind på dette.

At EU-samarbejdet om retlige og indre anliggender har stor betydning, illustreres tydeligt ved, at emnerne har været og fortsat vil være på stats- og regeringschefernes bord. Det er eksempelvis besluttet at afholde et særligt møde om retlige og indre anliggender i Det Europæiske Råd. Det vil finde sted den 15 og 16. oktober i år i Tampere i Finland.

På nuværende tidspunkt er de emner, som stats- og regeringscheferne skal drøfte, naturligvis endnu ikke lagt fast, men det synes allerede klart, at Det Europæiske Råd vil drøfte retningslinjer for det videre arbejde med den handlingsplan om skabelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der blev godkendt på Det Europæiske Råds møde i Wien. Endvidere må det forventes, at der op til mødet i Det Europæiske Råd fremlægges en strategi for en fælles asyl- og indvandringspolitik.

Jeg forventer, at mødet på stats- og regeringschefniveau vil bidrage til at give samarbejdet om retlige og indre anliggender på grund-